

Παναγία Μαλεβή και καρκίνος δεν ταιριάζουν

/ [Ιερές Μονές](#)

Μεταξύ **των πολλών και ποικίλων θαυμάτων που ενεργεί η χάρη** της Παναγίας Μαλεβής, είναι χαρακτηριστικά **η θεραπεία της δόκιμης μοναχής Βερονίκης** στην Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου Θεολόγου στον συνοικισμό του Παπάγου:

Η Βερονίκη έπασχε από καρκίνο. Είχε νοσηλευθεί πολλές φορές στο νοσοκομείο της Βούλας. Τελικά, επέστρεψε στη Μονή της, παράλυτη στα χέρια και στα πόδια, για να πεθάνει εκεί.

Οι μοναχές **συμφώνησαν να καρεί μεγαλόσχημη την Τετάρτη 8 Μαρτίου 1970**, για να «φύγει» σαν μοναχή. **Ο γιατρός, όμως**, δεν έδινε πολλά περιθώρια ζωής, γι' αυτό αποφασίστηκε να γίνει η κουρά την Κυριακή της 5ης Μαρτίου στον εσπερινό.

Θα τη μετέφεραν στον ναό στα χέρια, πάνω σε πολυθρόνα. Κάποια κυρία της ετοίμασε το καλογερικό σχήμα και της φόρεσε ένα φυλαχτό, που περιείχε και μπαμπάκι ποτισμένο με το μύρο της Μαλεβής.

Την Πέμπτη, **την Παρασκευή και το Σάββατο η άρρωστη βρισκόταν σε αφασία**. Το Σάββατο υπέφερε όλη την ημέρα από φρικτούς πόνους. Το απόγευμα κατάφερε να ζητήσει μια παυσίπονη ένεση, η οποία της έφερε ύπνο.

Ενώ κοιμόταν, **άκουσε κάποια στιγμή ένα διακριτικό χτύπημα στην πόρτα**.

— Ποιός είναι; **ψιθύρισε με φανερή δυσαρέσκεια**. Δεν μ' αφήνουν να ησυχάσω!

Και τότε βλέπει ν' ανοίγει η πόρτα και να μπαίνουν στο κελλί τρία άτομα: Μία ωραία και μεγαλοπρεπής κυρία, ένας δεσπότης κι ένα ακόμη επίσημο πρόσωπο, πού φορούσε χιτώνα.

Καθώς εκείνη τους κοίταζε ξαφνιασμένη, πήρε τον λόγο η κυρία και είπε:

— Αναρωτιέσαι βέβαια **ποιοι είμαστε κι από πού ερχόμαστε** τέτοια ώρα. Εγώ είμαι από το μοναστήρι της Μαλεβής κι από κει έρχομαι. **Ο Σεβασμιώτατος από δω μένει στην Αίγινα**. (Προφανώς ήταν ο άγιος Νεκτάριος). Από δω είναι **ο αγαπημένος μαθητής του Κυρίου μας**, ο οποίος είναι προστάτης σας και μένει εδώ. (Προφανώς ο Θεολόγος Ιωάννης). Είχα σκοπό να έρθω μετά από λίγες ημέρες, για να σ' επισκεφθώ. Σκέφτηκα **όμως να έρθω καλύτερα απόψε, μια και θα γίνεις αύριο μοναχή**, να σε βοηθήσω να σηκωθείς, να σε κάνω καλά, ώστε να μπορείς να εκτελείς τα καθήκοντά σου και σιγά-σιγά τις δουλίτσες σου και όλα.

— Εγώ κυρία μου, αποκρίθηκε η Βερονίκη, **δεν μπορώ να σταθώ στα πόδια μου**, δεν μπορώ να κινηθώ. Έρχονται δύο-τρεις αδελφές για να με σηκώσουν, και πάλι δεν μπορούν να με κάνουν καλά.

— Πιστεύεις στη δύναμη του Θεού; ρώτησε η κυρία.

— **Πιστεύω**.

— «Τα αδύνατα παρ' ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ».

Ύστερα **πήρε μια εικόνα πού βρισκόταν στο κελλί** (η εικόνα ήταν της Παναγίας Μαλεβής), την έδωσε στη δόκιμη και της είπε:

— Να, πάρε αυτή για να καταλάβεις ποια είμαι. **Τότε, συνήλθε η άρρωστη και φώναξε:**

— **Παναγία μου, εσύ είσαι;**

Κι η Παναγία, **αφού της χαμογέλασε, εξαφανίστηκε μαζί με τη συνοδεία της,** αφήνοντας την αδελφή θεραπευμένη.

Πρώτη έζησε **το θαύμα η μοναχή Νεκταρία, που την υπηρετούσε,** κι έτρεξε να το αναγγείλει στον ναό, γιατί ήταν ώρα εσπερινού. Τη θλίψη αμέσως διαδέχθηκε η χαρά. Ακολούθησαν κωδωνοκρουσίες, δάκρυα χαράς, δοξολογία, Χαιρετισμοί της Θεοτόκου και αρτοκλασία.

Το απόγευμα της επομένης, **ανάμεσα σε πρωτοφανή κοσμοσυρροή και συγκινητικές εκδηλώσεις,** έγινε η μοναχική κουρά. Με τη μόνη διαφορά ότι η Βερονίκη, η οποία μετονομάστηκε Μαγδαληνή μοναχή, δεν καθόταν παράλυτη στην καρέκλα, αλλά στεκόταν όρθια και υγιής.

Εκ του Δ. Παναγόπουλου, Παναγία η Μαλεβή - Η θεραπεία της δόκιμης μοναχής, Ιερά Μονή Μαλεβής, Αθήναι

[ΠΗΓΗ](#)

ΦΩΤΟ: <http://malevisimadi.blogspot.com/>

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΑΣ [\[email protected\]](#)